

V Bruseli 31. júla 2018
(OR. en)

11510/18

**Medziinštitucionálny spis:
2018/0214 (NLE)**

PI 106

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	27. júla 2018
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2018) 350 final
Predmet:	Návrh ROZHODNUTIA RADY o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2018) 350 final.

Príloha: COM(2018) 350 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 27. 7. 2018
COM(2018) 350 final

2018/0214 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

**o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach
pôvodu a zemepisných označeniach**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Lisabonská dohoda o ochrane označení pôvodu a o medzinárodnom zápise označení pôvodu z roku 1958 je zmluva, ktorú spravuje Svetová organizácia duševného vlastníctva (WIPO). Je otvorená pre zmluvné strany Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva. Jej zmluvné strany sú povinné na svojich územiach chrániť označenia pôvodu výrobkov iných zmluvných strán, ktoré sú ako také uznané a chránené v krajine pôvodu a zapísané na medzinárodnom úrade WIPO, pokiaľ tieto strany do jedného roka od podania žiadosti o zápis neoznámia, že takúto ochranu nie sú schopné zabezpečiť.

Zmluvnými stranami Lisabonskej dohody je sedem členských štátov: Bulharsko (od roku 1975), Česká republika (od roku 1993), Slovensko (od roku 1993), Francúzsko (od roku 1966), Maďarsko (od roku 1967), Taliansko (od roku 1968) a Portugalsko (od roku 1966). Tri členské štáty Únie dohodu podpísali, ale neratifikovali (Grécko, Rumunsko a Španielsko). Samotná Únia nie je zmluvnou stranou, keďže v Lisabonskej dohode sa stanovuje len členstvo štátov.

Lisabonská dohoda bola revidovaná od roku 2009 do roku 2015 s cieľom i) zlepšiť jej súčasný rámec, ii) začleniť ustanovenia, v ktorých sa uvádza, že Lisabonský systém sa uplatňuje aj v súvislosti so zemepisnými označeniami, a ii) začleniť možnosť prístúpenia medzivládnych organizácií, ako je EÚ.

Rada prijala 7. mája 2015 rozhodnutie, ktorým sa Komisia splnomocňuje na účasť na diplomatickej konferencii, ktorá sa konala v Ženeve od 11. do 21. mája 2015 a na ktorej sa 20. mája 2015 prijal Ženevský akt Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (ďalej len „Ženevský akt“). So zreteľom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 25. októbra 2017 vo veci C-389/15 bolo toto rozhodnutie nahradené rozhodnutím Rady (EÚ) 2018/416 z 5. marca 2018 o poverení začať rokovania o revidovanej lisabonskej dohode o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach.

Ženevským aktom sa rozširuje rozsah pôsobnosti Lisabonského systému okrem označení pôvodu aj na všetky zemepisné označenia. Je zlučiteľný s Dohodou WTO o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) a s príslušnými právnymi predpismi Únie o ochrane zemepisných označení poľnohospodárskych výrobkov, pričom umožňuje medzinárodným organizáciám (ako je Európska únia) stať sa zmluvnými stranami.

V revidovanej dohode sa uvádzajú podmienky a postupy, ktorými môžu zmluvné strany požiadať o ochranu zapísaných označení pôvodu a zemepisných označení, a zároveň sa v nej umožňujú primerané záruky a prechodné obdobia pre určité subjekty.

Pokiaľ ide o postupy podávania žiadostí a medzinárodný zápis, zmluvné strany môžu požadovať vyhlásenie o zámere, ktoré sa má použiť v prípade, že je to potrebné v záujme ochrany podľa ich vnútroštátneho práva [článok 5 ods. 5 Ženevského aktu a pravidlo 5 ods. 4 vykonávacieho predpisu k Lisabonskej dohode a Ženevskému aktu Lisabonskej dohody (ďalej len „vykonávací predpis“)]. Pokiaľ ide o informácie o prepojení medzi vlastnosťami výrobku a jeho zemepisným pôvodom, ktoré je podľa staršej verzie Lisabonskej dohody nepovinné, nebude v rámci zmluvnej strany

existovať ochrana označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak je v nej táto požiadavka povinná a žiadosť túto požiadavku nespĺňa. V žiadostiach musí žiadateľ podľa najlepšieho vedomia uviesť, či ochrana nebola udelená pre určité prvky označenia pôvodu alebo zemepisného označenia (pravidlo 5 ods. 5).

Registračné poplatky sa zvyšujú z 500 CHF na 1 000 CHF a zaviedol sa budúci flexibilný prístup s cieľom umožniť členom podľa potreby ďalej prispievať do rozpočtu. Na zemepisné označenie prechádzajúce zo starého do nového systému sa platí prechodný poplatok vo výške 500 CHF. Od zmluvných strán sa môže požadovať individuálny poplatok na krytie nákladov na vecné preskúmanie medzinárodného zápisu.

V článku 9 sa stanovuje záväzok pre každú zmluvnú stranu na ochranu zapísaných označení pôvodu a zemepisných označení na svojom území v rámci vlastného právneho systému a právnej praxe, ale v súlade s podmienkami tohto aktu, s výhradou odmietnutia, vzdania sa, vyhlásenia neplatnosti alebo zrušenia, ktoré môže nadobudnúť účinnosť s ohľadom na jeho územie.

V článku 11 sa stanovuje obsah ochrany. V článku 11 ods. 1 písm. a) sa vyžaduje, aby každá zmluvná strana poskytla právne prostriedky na zabránenie použitiu označenia pôvodu alebo zemepisného označenia pre tovary rovnakého druhu, ale odlišného pôvodu a pre tovary, ktoré nie sú toho istého druhu alebo služby, ak by takéto použitie naznačovalo alebo znamenalo spojenie medzi týmito tovarmi alebo službami a príjemcami, pričom by mohlo poškodiť ich záujmy alebo poškodiť alebo zmierniť či získať nečestnú výhodu z všeobecnej známosti označenia pôvodu/zemepisného označenia. Článok 11 ods. 1 písm. b) sa okrem toho vzťahuje na akýkoľvek iný postup, ktorý by mohol zavádzať spotrebiteľov, pokiaľ ide o skutočný pôvod, provenienciu alebo povahu tovaru. V článku 11 ods. 2 sa v zásade rozširuje uplatňovanie článku 11 ods. 1 písm. a) na prípady uvedené v článku 23 ods. 1 dohody TRIPS („aj v prípadoch, keď sa skutočný pôvod výrobkov uvádza, alebo sa použije zemepisné označenie v preklade, alebo je sprevádzané výrazmi, ako sú „druh“, „typ“, „štýl“, „kópia“, alebo podobne“), avšak bez obmedzenia rozsahu pôsobnosti na vína a liehoviny.

V článku 12 sa účinne zabezpečuje, aby sa chránené označenia následne nestali všeobecnými.

V článku 13 ods. 1 sa výslovne stanovuje koexistencia označení pôvodu alebo zemepisných označení s predchádzajúcimi právami na ochrannú známku, a to v súlade so zisteniami poroty WTO v spore medzi EÚ a USA/Austrália (DS174/DS290), že koexistencia je založená na článku 17 dohody TRIPS. V článku 13 sa umožňuje zmluvným stranám poskytnúť obmedzené výnimky na práva vyplývajúce z ochrannej známky v tom zmysle, že takáto predchádzajúca ochranná známka za určitých okolností neoprávňuje svojho majiteľa zabrániť tomu, aby bola zapísanému označeniu pôvodu alebo zemepisnému označeniu udelená ochrana alebo aby sa použilo v tejto zmluvnej strane.

V oznámení o zamietnutí účinkov medzinárodného zápisu sa uvedú dôvody, na ktorých sa zamietnutie zakladá (článok 15). Zrušenie zamietnutia je možné v súlade s postupmi stanovenými vo vykonávacom predpise (pravidlo 11). Hoci sa v Ženevskom akte neuvádza výslovný odkaz na rokovania zamerané na dosiahnutie odvolania zamietnutia ochrany označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, rokovania sa môžu v každom prípade uskutočniť aj bez výslovného odkazu.

V článku 17 (prechodné obdobie) sa stanovuje možnosť postupného ukončenia predchádzajúcich použití.

Pokiaľ ide o dôvody na zneplatnenie zapísaného označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, v príslušnom článku 19 sa neodkazuje na dôvody neplatnosti, a preto umožňuje každej zmluvnej strane uplatniť svoje vnútroštátne pravidlá v súlade s právnymi predpismi EÚ, v ktorých sa takisto neuvádza podrobný zoznam dôvodov neplatnosti.

Ženevský akt nadobudne platnosť tri mesiace od jeho ratifikácie piatimi zmluvnými stranami (článok 29 ods. 2).

Únia má výlučnú právomoc na uzatvorenie Ženevského aktu Lisabonskej dohody. Vyplýva to z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 25. októbra 2017 vo veci C-389/15, Komisia/Rada, v ktorom sa objasnilo, že návrh revidovanej Lisabonskej dohody, t. j. Ženevský akt, je určený hlavne na uľahčenie alebo úpravu obchodovania medzi Úniou a tretími štátmi, a jednak, že je spôsobilý mať priamy a bezprostredný účinok na toto obchodovanie, v dôsledku čoho jeho vyjednávanie patrí do výlučnej právomoci, ktorú v oblasti spoločnej obchodnej politiky upravenej v článku 207 ods. 1 ZFEÚ Únii priznáva článok 3 ods. 1 ZFEÚ.

Pokiaľ ide o poľnohospodárske výrobky, Únia zaviedla jednotné a úplné systémy na ochranu zemepisných označení pre vína (1970), liehoviny (1989), aromatizované vína (1991) a ďalšie poľnohospodárske výrobky a potraviny (1992). Vzhľadom na výlučnú povahu právnych predpisov Únie týkajúcich sa ochrany zemepisných označení poľnohospodárskych výrobkov nemajú mať členské štáty vlastné systémy ochrany, ani samy chrániť poľnohospodárske zemepisné označenia tretích členských krajín Lisabonského systému. Pokiaľ však Únia nie je zmluvnou stranou Ženevského aktu, nemôže predkladať poľnohospodárske zemepisné označenia zapísané na úrovni Únie na ochranu v rámci Lisabonského systému ani chrániť zemepisné označenia tretích členských krajín na základe tohto systému.

V záujme toho, aby Únia riadne uplatňovala svoju výlučnú právomoc v súvislosti so Ženevským aktom Lisabonskej dohody a svoje funkcie v kontexte svojich úplných systémov ochrany poľnohospodárskych zemepisných označení, by sa EÚ mala stať zmluvnou stranou.

Na to, aby sa Európska únia stala zmluvnou stranou Ženevského aktu, aspoň jeden z jej členských štátov musí byť zmluvnou stranou Parížskeho dohovoru, pričom Únia musí vyhlásiť, že bola v súlade so svojimi vnútornými postupmi riadne oprávnená stať sa zmluvnou stranou tohto aktu a že podľa jej ustanovujúcej zmluvy sa uplatňujú právne predpisy, podľa ktorých možno získať regionálne názvy ochrany, pokiaľ ide o zemepisné označenia. Všetky členské štáty sú zmluvnými stranami Parížskeho dohovoru. Pokiaľ ide o právne predpisy, podľa ktorých možno získať regionálne názvy ochrany so zreteľom na zemepisné označenia, Únia v súlade so svojimi ustanovujúcimi zmluvami zaviedla jednotné a úplné systémy na ochranu zemepisných označení pre vína (1970), liehoviny (1989), aromatizované vína (1991) a ďalšie poľnohospodárske výrobky a potraviny (1992).

Týmto návrhom rozhodnutia Rady Komisia žiada o povolenie Rady na pristúpenie Európskej únie k Ženevskému aktu.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Pokiaľ ide o poľnohospodárske výrobky, EÚ zaviedla jednotné a úplné systémy na ochranu zemepisných označení pre vína (1970), liehoviny (1989), aromatizované

vína (1991) a ďalšie poľnohospodárske výrobky a potraviny (1992). Prostredníctvom týchto systémov sú chránené názvy príslušných výrobkov predmetom ďalekosiahlej ochrany v celej EÚ na základe postupu jednej žiadosti. Kľúčové ustanovenia sú v súčasnosti zavedené v nariadení (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013 pre vína, v nariadení (EÚ) č. 251/2014 z 26. februára 2014 pre aromatizované vína, v nariadení (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 pre destiláty a v nariadení (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 pre poľnohospodárske výrobky a potraviny.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Pristúpenie Únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody je v súlade so všeobecnou politikou EÚ zameranou na podporu a rozšírenie ochrany zemepisných označení prostredníctvom bilaterálnych, regionálnych a multilaterálnych dohôd.

2. **PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA**

- **Právny základ**

Vzhľadom na predmet zmluvy by toto rozhodnutie Rady malo byť založené na článku 207 a článku 218 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Podľa článku 5 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) sa zásada subsidiarity neuplatňuje na oblasti výlučnej právomoci EÚ.

- **Proporcionalita**

Bez pristúpenia by Únia a jej členské štáty stále nemohli využívať výhody Ženevského aktu Lisabonskej dohody. Vzhľadom na výlučnú povahu obchodnej politiky Únie vrátane obchodných aspektov duševného vlastníctva nemajú mať členské štáty EÚ vlastné systémy ochrany zemepisného označenia, ani samy nemôžu chrániť poľnohospodárske zemepisné označenia tretích členských krajín Lisabonského systému. Samotná Únia, pokiaľ nie je zmluvnou stranou, nemôže predkladať poľnohospodárske zemepisné označenia zapísané na úrovni EÚ na ochranu v rámci Lisabonského systému ani chrániť zemepisné označenia tretích členských krajín na základe tohto systému. Na to, aby EÚ mohla riadne uplatňovať svoju výlučnú právomoc v oblasti poľnohospodárskych zemepisných označení v Lisabonskom systéme, mala by sa stať členom.

- **Výber nástroja**

Rozhodnutie Rady o uzavretí pristúpenia Únie k Ženevskému aktu je vhodným právnym nástrojom so zreteľom na článok 28 Ženevského aktu Lisabonskej dohody (Stať sa zmluvnou stranou tohto aktu).

3. **VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU**

- **Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuplatňuje sa.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Plán pristúpenia EÚ k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o ochrane označení pôvodu a zemepisných označení bol zverejnený 21. decembra 2017 s termínom zaslania pripomienok zainteresovaných strán do 18. januára 2018. V stanovenej

lehote bolo doručených osem pripomienok. Všetky okrem jednej boli v podstate pozitívne, pokiaľ ide o túto iniciatívu, a podporujú pristúpenie EÚ. V troch pripomienkach bol vyjadrený názor, že EÚ by mala pokročiť v diskusii o uznávaní a ochrane nepoľnohospodárskych zemepisných označení. Dve pripomienky boli proti užšiemu zoznamu, keďže všetky zemepisné označenia Únie by mali byť oprávnené na ochranu podľa Ženevského aktu.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

V štúdii z októbra 2012, ktorú vykonala spoločnosť AND International, s názvom „Hodnota produkcie poľnohospodárskych výrobkov a potravín, vín, aromatizovaných vín a liehovín chránených zemepisným označením“ (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en.htm) sa zistilo niekoľko prínosov politiky zemepisných označení EÚ pre spotrebiteľov (zabezpečenie kvality), výrobcov (otvorenosť systému pre všetkých výrobcov dodržiavajúcich požiadavky na kvalitu; spravodlivá hospodárska súťaž; cenová prirážka; účinná ochrana), spoločnosť ako celok (napojenie hodnotných výrobkov na vidiecke oblasti; zachovávanie tradícií; opätovné prepojenie výrobcov a spotrebiteľov) a životné prostredie (prepojenie tradičných výrobkov s krajinou a poľnohospodárskymi systémami). Pri posúdení hospodárskych údajov o každom z 2 768 zemepisných označení zapísaných v EÚ27 od roku 2005 do roku 2010 sa v štúdii zistilo najmä to, že priemerná cena výrobku so zemepisným označením je 2,23 násobku ceny porovnateľného výrobku bez zemepisného označenia. Predajná hodnota zemepisných označení EÚ (vo všetkých odvetviach) bola 54,3 miliardy EUR v roku 2010 (5,7 % celkového objemu potravín a nápojov EÚ); odhadovaná vývozná hodnota zemepisných označení v EÚ je 11,5 miliardy EUR (15 % vývozu potravinárskeho alebo nápojového priemyslu EÚ).

- **Posúdenie vplyvu**

Požiadavky na lepšiu právnu reguláciu tejto iniciatívy nezahŕňajú posúdenie vplyvu, plán vykonávania či verejnú konzultáciu. Plán pristúpenia EÚ k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach bol zverejnený 21. decembra 2017 s termínom zaslania pripomienok zainteresovaných strán do 18. januára 2018. Bolo doručených osem pripomienok.

V usmerneniach o lepšej právnej regulácii sa objasnilo, že posúdenie vplyvu by sa malo uskutočniť len vtedy, keď je to užitočné, pričom je to potrebné posúdiť v závislosti od konkrétneho prípadu. V zásade nie je posúdenie vplyvu potrebné, ak má Komisia k dispozícii len obmedzenú alebo nijakú možnosť výberu. V uvedenom prípade je to práve tak, keďže pristúpenie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody je opodstatnené vzhľadom na výlučnú právomoc Únie v záležitostiach, na ktoré sa vzťahuje Ženevský akt, a keďže tento krok by predstavoval aj logický záver po vykonaní preskúmania Lisabonského systému, do ktorého sa EÚ zapojila.

V prípade členstva EÚ to bude viesť k celému radu výhod. Zabezpečilo by sa tak, že súčasné a budúce zemepisné označenia zapísané na úrovni EÚ, ale nezapísané siedmimi členskými štátmi EÚ v Lisabonskej únii, by sa mohli stať oprávnenými na ochranu v rámci Lisabonského systému. Zemepisné označenia EÚ by v zásade mohli získať rýchlu, neobmedzenú ochranu na vysokej úrovni vo všetkých súčasných a budúcich zmluvných stranách Ženevského aktu. Zriadeným multilaterálnym registrom by sa zvýšilo dobré meno európskych zemepisných označení vzhľadom na široký zemepisný rozsah ochrany podľa Ženevského aktu. Očakáva sa, že zlepšenou medzinárodnou ochranou zemepisných označení vyplývajúcou z pristúpenia EÚ sa

upevnia a potenciálne rozširia pozitívne vplyvy ochrany zemepisných označení na inkluzívny rast a zamestnanosť s vysokou pridanou hodnotou produkcie v poľnohospodárstve, na obchod a investičné toky, konkurencieschopnosť podnikov, najmä MSP, na fungovanie vnútorného trhu a hospodársku súťaž, ako aj na ochranu práv duševného vlastníctva. Duševné vlastníctvo poľnohospodárov a výrobcov potravín, pokiaľ ide o ich výrobky chránené zemepisným označením, je vystavené vykorisťovaniu a strate, a to najmä na svetových trhoch. Pristúpenie EÚ k Lisabonskému systému by pomohlo vidieckym zainteresovaným stranám chrániť na globálnej úrovni to, čo je cenné na miestnej úrovni, čím by sa vyvážil obvyklý trend globalizácie smerom k jednotným komoditným normám a tlaku na znižovanie cien poľnohospodárskych výrobkov. V súčasnej politickej a hospodárskej neistote by to vidieckym spoločenstvám poskytlo viditeľný dôkaz, že EÚ koná s cieľom brániť a chrániť ich záujmy po celom svete. Keďže Ženevský akt je v zásade rovnocenný s právnymi predpismi EÚ o ochrane zemepisných označení pre poľnohospodárske výrobky, neočakáva sa, že si bude pristúpenie EÚ vyžadovať značné úpravy podstaty týchto právnych predpisov.

Z administratívneho hľadiska sa v Ženevskom akte stanovuje jednotný súbor pravidiel na získanie ochrany vo všetkých členských štátoch, a teda aj jednoduchší a účinnejší mechanizmus v porovnaní so súčasnou praxou EÚ pri riešení rôznych miestnych postupov prostredníctvom bilaterálnych dohôd. Z hľadiska obchodnej politiky sa tým preukáže zodpovedná vedúca úloha EÚ pri podpore multilateralizmu. Pristúpením EÚ sa nepredpokladá vytvorenie dodatočných nákladov či záťaže pre hospodárske subjekty EÚ alebo členské štáty EÚ, ktoré chcú mať zemepisné označenia chránené v rámci Lisabonského systému, v porovnaní so súčasným stavom. Naopak sa očakáva, že to povedie k zníženiu týchto administratívnych nákladov a záťaže.

Pre podniky nebude mať pristúpenie EÚ za následok nijaké dodatočné úpravy, dodržiavanie súladu či transakčné náklady alebo iné administratívne zaťaženie, ako sú potenciálne individuálne poplatky za preskúmanie, ktoré sa môžu v rámci Lisabonskej dohody uplatňovať, ale ktoré budú znížené o úspory vyplývajúce z medzinárodného postupu.

Ženevský akt umožňuje pristúpenie EÚ spolu s jej členskými štátmi. Vzhľadom na jednotnú a úplnú povahu systému ochrany zemepisných označení EÚ pre poľnohospodárske výrobky by však akékoľvek označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ktoré predložilo sedem členských štátov EÚ v Lisabonskom systéme (v súčasnosti okolo 800) a ktoré sú oprávnené na ochranu podľa právnych predpisov EÚ, už nemali byť chránené vnútroštátnymi právnymi predpismi, ale výlučne prostredníctvom právnych predpisov EÚ. Rovnako to bude, aj pokiaľ ide o ochranu zemepisných označení s pôvodom v tretích členských krajinách Lisabonského systému a predložených týmito tretími členskými krajinami. V dôsledku toho bude mať pristúpenie EÚ za následok menšie administratívne zaťaženie, pokiaľ ide o účasť členských štátov EÚ na Lisabonskom systéme.

Najmä keď EÚ pristúpi, bude existovať možnosť odvolávať sa na register Lisabonského systému, namiesto toho, aby sa podrobne viedli bilaterálne rokovania o ochrane zemepisných označení. To by bolo v súlade s praxou v ostatných oblastiach práv duševného vlastníctva, kde EÚ zaväzuje svojich partnerov, aby pristúpili k medzinárodným dohodám v oblasti práv duševného vlastníctva, ako sú Bernský dohovor o autorských právach a Madridský protokol o ochranných známkach, a dodržiavali ich, namiesto vytvárania spleti rôznych podnikov, ktoré môžu zmiestť zainteresované strany.

Pristúpením EÚ sa pravdepodobne poskytne stimul pre ďalšie tretie krajiny, aby pristúpili k Lisabonskému systému, keďže by sa im tak zabezpečil prístup k ochrane v celej Lisabonskej únii, pričom by mohli využívať efektívny postup preskúmania jednotlivých zemepisných označení v prípade rovnocennosti svojho systému so systémom EÚ.

Pristúpenie EÚ môže mať mimoriadne pozitívny vplyv na rozvojové krajiny, ktoré zvažujú pristúpenie k Ženevskému aktu, keďže ich zemepisné označenia by mohli získať ochranu v EÚ prostredníctvom Lisabonského systému. Záujem 17-členného afrického úradu pre duševné vlastníctvo, OAPI, o pristúpenie k Lisabonskej dohode je priaznivý a svedčí o prítlačivosti tohto nástroja pre zemepisné označenia na ochranu práv a tradičných hodnôt poľnohospodárov v rozvojových krajinách.

Pokiaľ ide o možné nevýhody, mohlo by k nim patriť doteraz ešte obmedzené členstvo v Lisabonskom systéme, obava, že pokrok v oblasti zemepisných označení v rámci WTO by sa mohol ešte viac vzdialiť z dosahu; skepticizmus niektorých členských štátov EÚ voči pristúpeniu EÚ a neistota z hľadiska finančného vplyvu. Modernizovaný systém podľa Ženevského aktu by však mal byť atraktívnejším pre potenciálnych nových členov; pokrok v rámci WIPO by mohol mať dokonca pozitívny vplyv na diskusie o zemepisných označeniach v rámci WTO, a to vytváraním vhodných synergii a približovaním revidovanej Lisabonskej dohody k postupu WTO; od členských štátov EÚ s výhradami voči Lisabonskému systému sa nebude vyžadovať, aby sa pripojili; členovia Lisabonskej dohody dosiahli pokrok vo svojom úsilí o zabezpečenie finančnej udržateľnosti Lisabonského systému.

Po dôkladnom zvážení výhody pristúpenia EÚ k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody prevažujú nad nevýhodami. S cieľom dosiahnuť pristúpenie EÚ k Lisabonskému systému bude musieť Komisia pripraviť návrh právnych aktov potrebných na pristúpenie EÚ k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody a jej vykonávanie.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Neuplatňuje sa.

- **Základné práva**

Pristúpenie Únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody prispeje k plneniu článku 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, v ktorom sa stanovuje, že duševné vlastníctvo je chránené.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Pozri pripojený finančný výkaz.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania a spôsob monitorovania, hodnotenia a predkladania správ**

Neuplatňuje sa.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Neuplatňuje sa.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**
Neuplatňuje sa.

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) Lisabonskou dohodou o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu z 31. októbra 1958¹ (ďalej len „Lisabonská dohoda“) sa vytvorila osobitná únia (ďalej len „Osobitná únia“) v rámci Únie na ochranu priemyslového vlastníctva, ktorá bola zriadená Dohovorom na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaným v Paríži 20. marca 1883 (ďalej len „Parížsky dohovor“). Podľa podmienok Lisabonskej dohody sa zmluvné strany zaväzujú chrániť označenia pôvodu výrobkov iných krajín na svojich územiach v rámci Osobitnej únie, ktoré sú ako také uznávané a chránené v krajine pôvodu a ktoré sú zapísané na Medzinárodnom úrade Svetovej organizácie duševného vlastníctva, pokiaľ tieto strany do jedného roka od podania žiadosti o zápis neoznámia, že takúto ochranu nie sú schopné zabezpečiť.
- (2) Zmluvnými stranami Lisabonskej dohody je sedem členských štátov, a to Bulharsko (od roku 1975), Česká republika (od roku 1993), Francúzsko (od roku 1966), Maďarsko (od roku 1967), Portugalsko (od roku 1966), Slovensko (od roku 1993) a Taliansko (od roku 1968). Tri ďalšie členské štáty Lisabonskú dohodu podpísali, ale neratifikovali, a to Grécko, Španielsko a Rumunsko. Únia samotná nie je stranou Lisabonskej dohody, keďže v dohode sa stanovuje, že k nej môžu pristúpiť len štáty.
- (3) Dňa 20. mája 2015 bol prijatý Ženevský akt Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach² (ďalej len „Ženevský akt“), ktorým sa revidovala Lisabonská dohoda. Ženevským aktom sa rozširuje najmä rozsah pôsobnosti Osobitnej únie s cieľom rozšíriť ochranu označení pôvodu výrobkov na všetky zemepisné označenia v zmysle Dohody WTO o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva. Ženevský akt je zlučiteľný s touto dohodou a s príslušnými právnymi predpismi Únie o ochrane označení pôvodu a zemepisných označení poľnohospodárskych výrobkov a umožňuje medzinárodným organizáciám stať sa zmluvnými stranami.

¹ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf

² http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf

- (4) Únia má výlučnú právomoc v oblastiach, ktorých sa týka Ženevský akt. Toto potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 25. októbra 2017 vo veci C-389/15³, v ktorom sa objasnilo, že návrh revidovanej Lisabonskej dohody, ktorý bol následne prijatý ako Ženevský akt, má v zásade za cieľ uľahčiť a spravovať obchod medzi Úniou a tretími krajinami a má priamy a bezprostredný vplyv na tento obchod. Rokovanie o Ženevskom akte preto patrilo do výlučnej právomoci Únie priznanej v článku 3 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, keďže to bolo v oblasti spoločnej obchodnej politiky uvedenej v článku 207 ods. 1 tejto zmluvy, najmä pokiaľ ide o obchodné aspekty duševného vlastníctva.
- (5) Pokiaľ ide o určité poľnohospodárske výrobky, Únia zaviedla jednotné a komplexné systémy na ochranu zemepisných označení pre vína (1970), liehoviny (1989), aromatizované vína (1991) a ďalšie poľnohospodárske výrobky a potraviny (1992). Na základe výlučnej právomoci podľa článku 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie by členské štáty nemali mať vnútroštátne systémy ochrany na ochranu poľnohospodárskych označení pôvodu a zemepisných označení tretích členských krajín Osobitnej únie. Ak však Únia nie je zmluvnou stranou Ženevského aktu, nemôže predložiť poľnohospodárske označenia pôvodu a zemepisné označenia zapísané na úrovni Únie na ochranu v rámci Osobitnej únie, ani chrániť označenia pôvodu a zemepisné označenia tretích členských krajín prostredníctvom systémov ochrany zriadených Úniou.
- (6) V záujme toho, aby Únia mohla riadne uplatňovať svoju výlučnú právomoc v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje Ženevský akt, a svoje funkcie v kontexte svojich výlučných systémov ochrany poľnohospodárskych označení pôvodu a zemepisných označení, by sa Únia mala stať zmluvnou stranou Ženevského aktu.
- (7) Pristúpenie Únie k Ženevskému aktu je v súlade s článkom 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, v ktorom sa stanovuje, že duševné vlastníctvo je chránené.
- (8) Európska únia by preto mala k Ženevskému aktu pristúpiť.
- (9) V Osobitnej únii by Úniu v súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii mala zastupovať Komisia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Pristúpenie Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (ďalej len „Ženevský akt“) sa týmto v mene Únie schvaľuje.

Text Ženevského aktu je pripojený k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Predseda Rady určí osobu oprávnenú uložiť v mene Európskej únie listinu o pristúpení uvedenú v článku 28 ods. 2 písm. ii) Ženevského aktu s cieľom vyjadriť súhlas Európskej únie s tým, že bude Ženevským aktom viazaná.

³ Rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2017, Komisia/Rada, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798 [odseky 45 ff].

Článok 3

V Osobitnej únii bude Úniu v súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii zastupovať Komisia. Komisia podľa Ženevského aktu podá v mene Únie všetky potrebné oznámenia.

Komisia je príslušným orgánom uvedeným v článku 3 Ženevského aktu, ktorý je zodpovedný za správu Ženevského aktu na území Únie a za komunikáciu s Medzinárodným úradom Svetovej organizácie duševného vlastníctva podľa Ženevského aktu a vykonávacieho predpisu k Lisabonskej dohode a Ženevskému aktu Lisabonskej dohody (ďalej len „vykonávací predpis“)⁴.

Článok 4

V súlade s článkom 29 ods. 4 Ženevského aktu sa vo vyhlásení pripojenom k nástroju o pristúpení uvádza predĺženie lehoty uvedenej v článku 15 ods. 1 Ženevského aktu o jeden rok, ako aj lehôt uvedených v článku 17 uvedeného aktu, a to v súlade s postupmi stanovenými vo vykonávacom predpise.

V súlade s článkom 5 ods. 3 písm. a) vykonávacieho predpisu sa v oznámení generálnemu riaditeľovi Svetovej organizácie duševného vlastníctva, ktoré je pripojené k nástroju na pristúpenie, spresní požiadavka, že v prípade ochrany zapísaného označenia pôvodu alebo zemepisného označenia na území Únie musí žiadosť okrem povinného obsahu uvedeného v pravidle 5 ods. 2 vykonávacieho predpisu obsahovať v prípade označenia pôvodu aj údaje o kvalite alebo vlastnostiach tovaru a o jeho prepojení so zemepisným prostredím zemepisnej oblasti výroby a v prípade zemepisného označenia o kvalite, všeobecnej známosti alebo inej vlastnosti tovaru a o jeho prepojení so zemepisnou oblasťou pôvodu.

Článok 5

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť [...].

V Bruseli

*Za Radu
predseda*

⁴ Vykonávací predpis k Lisabonskej dohode a Ženevskému aktu Lisabonskej dohody, ako ho prijalo zhromaždenie Lisabonskej únie 11. októbra 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, dok. WIPO A/57/11 z 11. októbra 2017.

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

FINANČNÝ VÝKAZ			FS/18/YG/mh XXX agri.ddg2..XXX	
			6.221.2018.1	
			DÁTUM: 5. 3. 2018	
1. ROZPOČTOVÝ RIADOK: 05 06 01			ROZPOČTOVÉ PROSTRIEDKY: 7,228 milióna EUR	
2. NÁZOV: Návrh rozhodnutia Rady o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach				
3. PRÁVNÝ ZÁKLAD: Článok 207 a článok 218 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.				
4. CIELE: Týmto návrhom rozhodnutia Rady Komisia žiada o povolenie Rady schváliť pristúpenie Európskej únie k Ženevskému aktu				
5. FINANČNÉ DÔSLEDKY	12-MESAČNÉ OBDOBIE (mil. EUR)	BEŽNÝ ROZPOČTOVÝ ROK 2018 (mil. EUR)	NASLEDUJÚCI ROZPOČTOVÝ ROK 2019 (mil. EUR)	
5.0. VÝDAVKY – Z ROZPOČTU EÚ (NÁHRADY/INTERVENCIE) – VÝDAVKY NÁRODNÝCH ORGÁNOV – INÉ	–	1,0 1,0 – –	1,0 (odhad)	
5.1. PRÍJMY – VLASTNÉ ZDROJE EÚ (POPLATKY/CLÁ) – NARODNÉ				
	2020	2021	2022	2023
5.0.1. ODHADOVANÉ VÝDAVKY				
5.1.1. ODHADOVANÉ PRÍJMY				
5.2. SPÔSOB VÝPOČTU: v tomto štádiu sa ešte nestanovil				
6.0. MOŽNO PROJEKT FINANCOVAŤ Z ROZPOČTOVÝCH PROSTRIEDKOV ZAČLENENÝCH DO PRÍSLUŠNEJ KAPITOLY BEŽNÉHO ROZPOČTU?			ÁNO NIE	
6.1. MOŽNO PROJEKT FINANCOVAŤ PRESUNOM MEDZI JEDNOTLIVÝMI KAPITOLAMI BEŽNÉHO ROZPOČTU?			ÁNO NIE	
6.2. BUDE POTREBNÝ DOPLŇUJÚCI ROZPOČET?			ÁNO NIE	
6.3. BUDE POTREBNÉ ZAČLENÍŤ ROZPOČTOVÉ PROSTRIEDKY DO BUDÚCICH ROZPOČTOV?			ÁNO NIE	
POZNÁMKY: Poplatky znáša členský štát, z ktorého označenie pôvodu alebo zemepisné označenie pochádza. Únia však môže poskytnúť osobitný príspevok podľa článku 24 ods. 2 písm. v) Ženevského aktu v rámci prostriedkov dostupných na tento účel v ročnom rozpočte Únie. V roku 2018 sa na tento účel vyčlení na rozpočtový riadok 05 06 01 suma vo výške 1 milión EUR.				